

FRANCIJA

Marseille

MARSEILLE – SLEJ KO PREJ NAJPOMEMBNEJŠE PRISTANIŠČE NA FRANCOSKI SREDOZEMSKI OBALI. OD TU VSAK DAN VOZIJO TRAJEKTI V TUNIS, TAKO DA LAHKO MARSEILLE IMENUJEMO KAR VRATA V AFRIKO.

Mesto se utaplja v prometnem hrupu, se duši v izpušnih plinih, se bojuje z družbenimi težavami in veliko brezposelnostjo; in žal imata trgovina z drogami in mafija Marseille močno v rokah, razlog, zakaj mesto imenujejo tudi "francoski Čikago". Kljub temu pa je Marseille izredno lepo mesto. Na ulicah vre življenje – predvsem na ulici La Canabière, nesporni marsejski gosposki ulici.

Samo točka na zemljevidu.

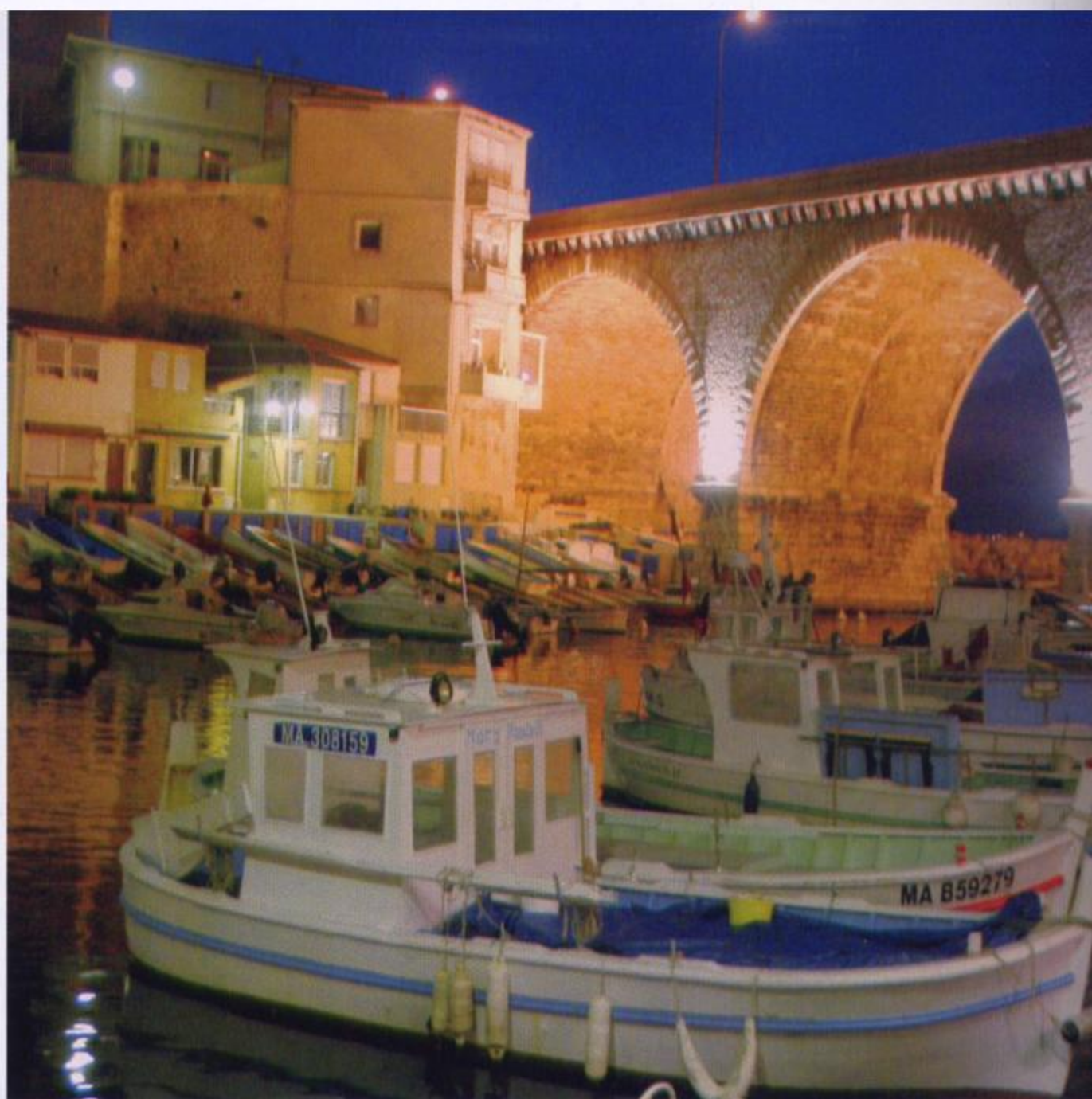
Pred več kot 2500 leti so grški trgovci ustanovili kolonijo Massilia ob izlivu

reke Rone, kjer danes leži Vieux Port (stara pristanišča). Ta lega je bila pravzaprav idealna za pristanišče – pa vendar se je mesto le s težavo razvijalo in nikoli ni bilo posebno veliko. Vse do srednjega veka je Marseille zavzemal skromno območje med novim in starim pristaniščem **Marseljeza**. Šele z izbruhom francoske revolucije se je mesto prebudilo iz spanja pravičnega – presenetljivo na glasbenem področju. Konec aprila/v začetku maja 1792 so v Marseille prvič predstavili svetu *Chant de guerre de l'Armée du Rhin* (Vojno pesem renske vojske), za katero je besedilo in melodijo le nekaj dni pred tem napisal inženirski častnik Claude Joseph Rouget de Lisle.

Desno: Staro ribiško pristanišče.

Spodaj: Marseille iz ptičje perspektive z otokom If in znamenitim gradom.

Skupina prostovoljcev, ki je korakala iz Marseilla v Pariz, je to pesem prepevala povsod – posebno pa v Parizu –, tako da je kmalu dobila ime marseljeza. Leta 1879 so jo končno povzdignili v francosko državno himno.

Marsejsko pristanišče. Marsejsko pristanišče, večkrat imenovano kar "Europort du Sud", je najpomembnejše francosko morsko pristanišče. Skupaj z naftnim pristaniščem in njemu priključenimi rafinerijami Laverol/Etang de Berre je marsejsko pristanišče danes drugo največje v Evropi. Njemu se mora mesto v glavnem zahvaliti za svoj gospodarski uspeh in za naselitev najrazličnejših industrijskih panog, kot so predelava kovin ter izdelava vozil in strojev. Okolica starega pristanišča in okolica znamenite ulice La Canabière, ki se začne pri njem, sta središče in velika turistična privlačnost mesta.

Grof Monte Cristo. Staro pristanišče danes sprejema samo še jahte, ribiške in športne čolne. Ta gozd iz jamborov obdajata utrdbi Saint-Nicolas in Saint Jean iz 17. stoletja. Na dostopu do pristanišča se dviga tisti otok, ki je od izdaje romana *Grof Monte Cristo* – ki ga je napisal Alexandre Dumas st. – postal simbol Marseilla: otok If s svojim zaporniškim gradom, v katerem naj bi bil 14 let zaprt protagonist tega romana, Edmond Dantes. Leta 1961 je pri petem filmu, posnetem po tem klasičnem romanu, smel končno Marseillčan prevzeti vlogo Edmonda Dantesa: to je bil Louis Jordan.

Vrata v Afriko. Nedaleč od pristanišča leži marsejski *suk*. Ulice okoli Rue d'Aubagne so tržna četrt ljudi iz severnoafriškega Magreba. Živahno dogajanje na ulicah, hektično, skoraj vročično razpoloženje poudarja orientalsko obarvanost tega francoskega pristaniškega mesta.

DEJSTVA

*Število prebivalcev Marseilla: ok. 900.000

*Število prebivalcev v aglomeraciji: ok. 1,2 milijona

*Znamenitosti: stolnica Cathédrale de la Major, gorska veriga Chaîne de l'Étoile, grad If, trdnjava Saint-Jean, trdnjava Saint-Nicolas, marseillska borza, Muzej lepih umetnosti, Muzej naravoznanstva, Muzej starega mesta, bazilika Notre-Dame de la Garde, cerkev Notre-Dame des Accoules, palača Longchamp, četrt du Panier, opatija sv. Viktorja, cerkev sv. Vincenta de Paula

ZNAMENITE OSEBNOSTI

*Maurice Béjart (roj. 1927), koreograf

*Fernandel (1903–1971), filmski igralec (*Don Camillo*)

*Louis Jordan (roj. 1919), filmski igralec

*Zinedine Zidane (roj. 1972), nogometaš

